

εὐγενής) ζωννύει τὸ ξίφος, ὅταν δὲ ἡ δεκαπενταετής γίνεται ἐνήλιξ καὶ φέρονται πρὸς αὐτὸν ὡς εἰς ἄνδρα.

Οἱ ἐνταφιασμοὶ γίνονται μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ ἀφειδούς δαπάνης. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ οἱ ἱερεῖς ἀπαύστως ἐπαναλαμβάνουσι δεήσεις περὶ τὸν νεκρὸν· πολυάριθμοι δὲ πρὸς τοῦτο ἔρχονται ὅς πρέπει καλῶς νὰ τρέψωσι καὶ ἀδρῶς νὰ πληρώνωσι. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον καίονται λαμπάδες, καὶ κοσμοῦσι τὴν αἰθούσαν διὰ ποικίλων ἀνθέων. Πρὶν ἢ θάσωσι τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φέρετρον κείρουσι τὴν κόμην τοῦ καθολικηλῆριαν καὶ πλύνουσιν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ διὰ θερμοῦ ὕδατος· αἱ γυναῖκες συγγενεῖς τοῦ τεθνεῶτος, ἐπιστατοῦσιν εἰς τὴν νεκράσιαν ταύτην, ἐνῶ οἱ ἄνδρες δεικνύουσιν ἀποστρόφην καὶ τρόμον, εἰς τὴν θείαν τοῦ λειψάνου τῶν ὁμείων αὐτοῖς, ὥστε ἀφίησιν πάσας τὰς περὶ τούτων φροντίδας εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἱερεῖς.

Οἱ πλούσιοι τίθενται ἐν λάρναξιν ἐκ πορσελάνης πολλῆς ἀξίας, ἐνθὰ τὸ πτώμα τίθεται συνεπτυγμένον εἰς τρόπον ὥστε αἱ σιαγόνες νὰ ἐγγίξωσι τὰ γόνατα, καὶ οἱ βραχίονες σταυροῦνται ἐπὶ τοῦ στήθους. Οἱ πένητες ἢ οἱ τῆς μέσης τάξεως, τίθενται ἐν πίθους ἐκ φηγοῦ καὶ καίονται, εἴτα ἡ κόνις τῶν συνάγεται καὶ ἐνταφιάζεται ἐντὸς κάλπης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ταφή γίνεται μετὰ τινος πομπῆς· ὁ νεκρὸς συνοδεύεται ἐκ τῆς κατοικίας τοῦ εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὑπὸ πολλῶν ἱερέων, τῶν συγγενῶν λευχειμονούντων, καὶ πολλάκις παρακολουθεῖ σῶμα ἀξιοματικῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν πάντες οὗτοι ἐπανερχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ ὅπως πνίξωσι τὴν θλίψιν τῶν συμπίνοντες. Κατὰ τὰς πρὸ τῆς κηδείας ἡμέρας γίνεται ἀσθονος διανομὴ χρημάτων (κατὰ τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας) εἰς πάντας τοὺς πένητας τῆς συνοικίας.

Οἱ Ἰάπωνες εἰσὶν ἐξόχως καθαροί· πλύνονται ἀπαύστως, εἴτε διὰ θερμοῦ ὕδατος, εἴτε διὰ ψυχροῦ. Ἐκαστος λούεται ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ τὴν πρωτὴν, μετὰ ψυχρὸν ὕδωρ· ἀλλὰ πλὴν τούτου, ὑπάρχουσι πανταχοῦ πολλὰ καταστήματα θερμῶν λουτρῶν εἰς ἃ μεταβαίνουν μετὰ μεσημβρίαν τοῦλάχιστον τρεῖς τῆς ἐβδομάδος. Οἱ πλούσιοι ἔχουσιν αἰθούσας λουτρῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν κατοικίαις. Ἐχουσιν ἐπίσης καὶ μεταλλικὰ ὕδατα χάριν ἰάσεως.

Τὰ τυχερὰ παιγνίδια οἰοῦντοτε εἶδους δὲν ἐπιτρέπονται ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει· ἡ μέση τάξις διασκεδάζει ἀρκούντως μετὰ εἰδός τι ζατρίκιου καλουμένου Γκῶ. Οὐδέποτε παίξουσιν ἐπὶ χρήμασιν, οὐδέποτε δὲ ἐκ τοῦ παιγνίου συνταράσσονται ἢ ἐρεθίζονται.

ΤΕΛΟΣ.

Ο ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

Ὁ τέως ἀρχιστράτηγος τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τουρκικῶν δυνάμεων, μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ Ἀβδούλ Κερίμ, Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶς, εἶναι γερμανὸς τὴν καταγωγὴν, ὀνομαζόμενος Ἰούλιος *Detroit* καὶ γεννηθεὶς ἐν Μαγδεβούργῳ τῆς Πρωσσίας τῷ 1829.

Ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε ἐτῶν, διελθόντα τὰ σχολεῖα τῆς γενετείρας αὐτοῦ πόλεως, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μουσικὸς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ μικρὰν ἀπολαμβάνων πρόσοδον, ἀδυνατῶν νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐπὶ πλεῖστον αὐτὸν, τὸν ἔφερεν εἰς Ἀμβούργον, ἐνθα τὸν ἔθεσε ναύτην εἰς γερμανικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον. Τοῦ πλοιάρχου σκληροῦ ὄντος, καὶ κακῶς μεταχειριζομένου τὸν νέον *Detroit*, οὗτος ἐδραπέτευσεν ὅταν τὸ πλοῖον ἤγκυροβόλει εἰς τὸν Βόσπορον. Ἀφίχθεις εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀκτὴν εἰς Βαλτὰ Λιμάνι, εὗρε μετ' οὐ πολὺ γενναίαν ὑποστήτηξιν παρὰ τῷ τότε ὑπουργῷ τῶν Ἑξωτερικῶν, εἴτα δὲ μεγάλῳ Βεζύρη, Ἀλῆ πασσᾶ ἐν ἔτει 1847. Ὁ Ἀλῆ πασσᾶς ἐδέξατο τὸν νεαρὸν Γερμανὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα ἠσπάσθη τὸν ἰσλαμισμὸν καὶ ἔλαβε τὸ ἐνέστως αὐτοῦ ὄνομα. Τῷ 1849 ὁ Ἀλῆ πασσᾶς ἔθηκεν αὐτὸν μαθητὴν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῆς Τουρκίας. Ὑπὸ ἱκανοῦς διδασκάλους, Γάλλους καὶ Πρώσους ὁ Μεχμέτ, λαλῶν ἀπροσκόπτως τὴν τε γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν, ὧν δὲ ὀξύρους καὶ δραστήριος ἠναιήθη παρὰ πάντων τῶν καθηγητῶν, προσπαθούτων πάσῃ δυνάμει νὰ τὸν ὠφελήσωσιν. Τῷ 1853 ἔδωκε τὰς τελικὰς ἐξετάσεις, διωρισθεὶς ὑπολοχαγός. Ἐπροτάθη αὐτῷ νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ σχολῇ ὡς ὑφηγητῆς, ἀλλ' ἐπροτίμησε τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, εὐτυχῶς νὰ διορισθῇ τῷ 1855 εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Ὄσμαν πασσᾶ μετὰ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐν τῇ θάσει ταύτῃ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον καὶ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ πάντα τὰ γινόμενα αὐξάνων τὰς γνώσεις αὐτοῦ· διότι ἐν τῷ στρατηγεῖῳ τοῦ Ὄσμαν ἦσαν διακεκριμένοι ἀξιοματικοὶ πάντων τῶν ἐθνῶν—Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Ἰταλοὶ καὶ Ἰσπανοί—μετ' ὧν ὁ Μεχμέτ εἶχε στενὰς σχέσεις. Ὁ Ἀλῆ πασσᾶς ἐξηκολούθησε παρέχων τῷ Μεχμέτ τὴν φιλικὴν αὐτοῦ προστασίαν, γενόμενος ὁ αἷτιος τῆς ταχείας αὐτοῦ προαγωγῆς. Διωρίσθη στρατηγός ἐν ἔτει 1868, ἐν ἡλικίᾳ 39 ἐτῶν ἐγένετο Μουσχιρ ἢ στρατάρχης, ἀμα ἀρχομένου τοῦ ἐνεσῶτος πολέμου, εἴτα δὲ καὶ ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν θάσειν διετέλεσε μέχρις ἐνός τινος χρόνου.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔπαιξε πάντοτε ἐν τῷ κοινωνικῷ θεάτρῳ μέρος, ἵνα μὴ εἶπω ἔκτακτον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀρετὰ παράδοξον καὶ λίαν ἰδιόρρυθμον. Οἱ ἀρχαῖοι ἡρίθμουν 7 πλανήτας, 7 ἀρχικὰ χρώματα, 7 σωτῆρας καὶ 7 ὁσμάς· εἴτα 7 θαύματα τοῦ κόσμου, 7 σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ 7 εἶδη ἵπποδρομικῶν ἀγώνων, 7 ἀρχηγοὶ εἶχον στρατεύσει ἐπὶ Θήβας. Πᾶς τις γνωρίζει ὅτι 7 ἡμέρας ἔχει ἡ ἐβδομάς. Ἐπὶ πολλὸν χρόνον 7 μόνον μέταλλα ἦσαν γνωστά. Δὲν εἶμαι παντάπῃσι μουσικὸς, καὶ ἐν τούτοις γνωρίζω ὅτι 7 εἰσὶν οἱ μουσικοὶ τόνοι. Μία ἐπίσημος ῥάπτρια ἐβεβαίωτο πρὸ τινος χρόνου ὅτι πᾶσα κυρία θέλουσα ν' ἀκολουθήσῃ αὐστηρῶς τὸν συρμόν, ἔπρεπε νὰ κατὰσκευάζῃ ἐσθῆτας 7 μέτρων μήκους.